

Antiqvae Lectionis Tomus ...

Bipartitvs, In Qvo L. Vetera Monvmenta, Nvnqvam Visa, Pavclis Exceptis -
Quorum Catalogum versa pagina indicat

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1604

22. Vita Henrici Prioris Oxenhusani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64177](#)

Vita

NOBILIS VIRI HENRICI

ZWIFALTACH
SVEVI,

in Monasterio Ochsenhausano

P R I O R S

Religiosissimi.

Scripta

A

MONACHO OCHSENHA V.
S A N O.

Nunc primum in lucem edita ex m.s.
codice Monasterij Ochsen-
hausani.

Pppp 3

Vita

VITA VIRI RELIGIO.
SISSIMI, QVONDAM IN
Ochsenhausano Monasterio Prioris,
Henrici.

Otius bonitatis autor Deus, qui omnes sicut libe-
ris atates, singulari semper aliquorum vita & fandu-
te confuerit illustrare; nostra quoq; tempora in facta
memor; HENRICO quodam nostra obedientia Pri-
bytero & Monacho dignatus est viliare. Hic itaq; vir beatus in Sra-
VIA, apud villam, qua vocatur ZWIFALTACH, nobili generenatus, de-
scendi gratia in codem loco litteris est deputatus. Quibus proxi-
modulo, sat diligenter consecutus, annos ingressus est juventuo, &
totis se continuò vanitatibus seculi immersit, reliquo itinere salu-
sed quia diues est in omnes gratia Saluatoris, tam mirabiliter, quam-
tiam velociter hunc in viam pacis, de semita reducit erroris. Quadem
deniq; die, cum se in præfata villa quibufdam choros ducentibus sol-
ta misceisset lascivia mentis, repente inter ipsa ludientium ledicari, &
punctus est miseratione Dei omnipotentis. Et quoniam in concurso
pectore necit tarda molimina SPIRITVS SANCTI gratia, abdicat
moi lascitorum votis, valedicere cepit a misericordia & notis: professus
nunciare se velle negotiis seculi totis. Illis autem non credentibus, &
quasi ludo haec diceret, irridencibus ipse nihil moratus, ad hanc nolti
cellam, qua antiquitus OCHSENHAYSEN nominatur, coulauit, sequitur
Monachum fieri summa cum devotione postulauit. Mirantur fratres
tam subitanam eius conuersationem, diuq; non credentes, in regularem
recipiunt probandum, ut moris est, probationem. In qua per omnem
patientiam probatus sub voto Monachi, tandem est congregati
sociatus. Ab hinc & deinceps quanta cordis contritione penitentiam

egrit de sua priori conuersatione, nulla verborum, arbitror, explicari posse ratione. Corporalis tamen disciplina tanta in se usus est severeitate in sua confessione, ut septenos plerunq; Psalmos sub ipsa flagellis legiſſe referatur castigatione. Totus præterea semper in oratione, totus erat in lectioне, totus in vigiliis, non minus in jejuniis. &, ut breuiter licet omnia fari, quidquid est virtutis, in ipso quasi in aliquo reſucebat exemplari. Tantus itaq; cum eset, ac talis, obedientia cogēto, licet multum renitens, PRIOR hic factus est clauſtralis. Iamq; pro vita singulari ab omoibus per circuitum populis cepit frequentari. A quibus etiam in tanta habitus est veneratione, quod ex eorum oblatione multimoda, & donatione, quam ex PRIORIS sui, quamvis invitus, fuſcipiebat iuſſione, ipsum Monasterium, ſicuti hodie hic eſt cernere, mirifica tam in libris, quam in picturis decorauit compositione. Sed iam quibus virtutum signis sanctitatem eius mirificando DOMINVS voluerit declarare, ad gloriam DEI, & legentium profectum veraci narratione tentabimus enarrare.

Cauſu accidit, ut eo praefente tectum maioris Ecclesie flammæ corripiens in flammareret, & iam violentia sua totius Ecclesie incendium minitaretur, quam pro difficultate accessu ipsius ædificii nullus poſſet extinguere vel sedare. Ipſe vir Dei candens ingressus Eccleſiam, & ante altare SANCTI GEORGII in modum Cruciſis proſtratus, Dominum pro imminentि periculo fide integra eſt deprecatuſ. quod ipſo facere inchoante, mox mirum in modum quasimago aquarum turbine inundante, infra breves, hoc eſt, viuis horæ ſpatium, totum conqueuit incendium.

Quidam præterea puer claudus in hospitali huius cenobii manebat, qui neruis pedum naturaliter contractis, duobus lignis ſuſtentatus, reptare per manus solebat; cui die quadam vir DEO dignus ligna, quibus ſe gerebat, de manibus auferens longius proiecit, & quod non neceſſitate, ſed voluntate taliter incedere ſoleret, tanquam increpans, eidem obiecit. Deinde velut docens ambulare, cecepit cum illo huc illucque gyrate, ea videlicet intentione, ut quaſi non virtutem, ſed artem exercuſſe videretur in illius ſanatione. Quid plura? puer fanatur de ſua ſolitudo gaudebat, diuine negato, pedum reddito ſibi officio regere deinceps incedebat.

Quan-

Quandam etiam feminam, quæ per multos annos detiniam pueris fuit oculorum, in eodem loco curavit, benedicens eam cum reliquo Sanctorum; quod factum mulier longè lateq; diuulgauit. Sed ipsi non suo merito rem gestam esse proclamans, dura verborum interpretatione, prout potuit, hanc castigauit.

Erat quoq; huic Sancto viro foror quædam in castro Zyrifaltachi, unde ipse, ut dictum est, fuit oriundus. Cui licet sub vinculo coniugali constituta totus omnino aruerat mundus. Hanc cudem, quæ & mortua fuit, infirmitate compreserat laborare, pietate diebus statuit visitare. Quæ cum per multas horas in extasi posita, cunctos qui aderant, dubios de sua vita reddidisset populos, ipso tamen astante diu clausos aperuit oculos. Post hoc rogans eos, attenius instare litanis & orationibus, ipsum, in quo iacebat, cubiculum horridis, dixit plenum esse dæmonibus. Eademq; hora confessa est cum omnibus, vidisse se multos de sua cognatione à pœnis liberatos fratris Henrici & fratris sui orationibus. Quos haccum designaverat nominata singulorum, confessum mortua est, morte, sicut optauerat.

His aliiq; quam plurimis signis, vir Dei mundo manifestatus, verè nostris temporibus iustus inuentus est & probatus. Post multos denique pro Domino toleratos labores, mortales demum incidit languores, pridieg; Nomis Nouemb; morte felici defunctus Christo in celstibus est coniunctus. Sepultus est autem in hoc Monasterio, ubi & in vita seruerat Christo, famaq; nominis & sanctitatis celebris per omnem Sveviā manens usque in præsentem diem omnibus his, quæ de ipso erant, & quæ nos retulimus, plenam reddit fidem.

Finis cum Deo meo.

Syno-